

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolós szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 ft, félévre 2.50, negyedévre 1.25
Egyen szám ára 5 kr
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai, Wekerle-tér 502.
Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Az agrárbank.

Sátoralja-Ujhely, július 7.

(bb.) Hihetetlenül erőtlén, valósággyal gyámoltalan a mi társadalmunk. Él és dolgozik minden ember, míg a maga erejéből boldogulhat, de mihelyst olyan akadályra bukkanak, a melyet csak közös erővel lehet leküzdeni, a melynek a leküzdéséhez egy kis bátorságra, merész fellépésre van szükség, — tehetetlenül állnak meg előtte.

Teljesen elzüllött, szinte megsemmisült nálunk a társadalmi élet. Annak a társadalomnak, a mely mindenütt a nyugaton oly óriási missziót teljesít, a mely kezdeményez és keresztülvisz kulturális és gazdasági mozgalmakat, a mely a maga erejéből alkot és teremt intézményeket, szervezeteket, s ez által legfontosabb, még az államnál is jelentékenyebb tényezője a nemzet fejlődésének és boldogulásának, — ennek a társadalomnak nálunk nyoma sincs. Különbölkön minden ember dolgozik, igyekszik a maga érdekeit előmozdítani, — de a hol a közös érdekek védelmére egyesülni kellene, ott mindenki visszavonul, nincs, a ki kezdeményezzen, nincs, a ki részt vegyen.

A magyar társadalom nem tud magán segíteni, az államtól vár mindent, mintha az az állam valami csudatévő mennyei hatalom

lenne, a mely mindent megtehet a nélkül, hogy a tagjai, a polgárok, közreműködnének. A társadalmi egyesülés és szervezkedés a társas vadászatokban és a műkedvelői előadásokban merül ki, többre még nem tudtuk vinni.

Az agrárbank eljárása juttatta eszünkbe ezt a szomorú állapotot. Kétszer is elmondtuk már, hogy ez a korrupciós bank milyen szemtelen, perfid módon tagadja meg a teljesítését annak, a mi a törvény, a kormányval kötött szerződés és a tisztesség legprimitív szabályai szerint kötelessége volna, — s hogy viszi ezzel a rosszhiszemű eljárásával katasztrófa elé a szőlőtelepítés ügyét.

Vérlázító elgondolni, hogy egy bank, a melynek eddig példátlan kedvezményeket adott az állam azért, hogy pénzzel lássa el a szőlőtelepítést, amely előnyös kölcsönügyletet köt a nélkül, hogy csak egy krajcárt is kockáztatna, s amelynek ezekért a hallatlan kedvezményekért csak annyi a kötelessége, hogy a pénzzel, mikor kell, mindig készen álljon — egyszerűen beszünteti a kölcsönadást, a nélkül, hogy a birtokosokat, a kik a kölcsönben bizva fogták a telepítéshez, erről értesítette, erre előre figyelmeztette volna, — s a kérő, sürgető levelekre még csak nem is válaszol.

Nincs nap, hogy ne panaszkodna előttünk valaki zugolódva, harago-

san, kétségbeesve e miatt az eljárás miatt. — Ha összejön két-három szőlőbirtokos, nincs más beszéd tárgyuk, mint szidni az agrárbankot, a melynek tisztességtelen eljárása tönkre teszi őket.

És mikor ilyen nagy, az egész bortermelő társadalmat a legkövetlenebbül, a legérzékenyebb részén érintő érdekek torognak kockán, mikor ugyyszólván a szőlőtelepítők életkérdéséről van szó, — látunk-e egyebet, mint az egyesek panaszzkodását, zugolódását?

A hol egy társadalmi kör életérdeke van fenyegetve, — jut-e eszébe valakinek, hogy ennek a bajnak a gyógyítására az egész egész társadalmi körnek kellene egyesülni?

Jut-e eszébe valakinek, hogy az egyesek hangja, egyesek panasza elvész, elenyész, nem ér el az illetékes tényezőkhöz, — de ha közös erővel, szövetkezve lépnek fel, lehetetlen, hogy a közös felajudlás, az együttes vérszkiáltás el ne jusson oda, ahova kell, lehetetlen, hogy meg ne hallja, s magáéva ne tegye ezeket a sérelmeket az egész ország? Akkor aztán szeretném látni, hogy merné az agrárbank az egész ország felzudult közvéleménye ellenére is folytatni ezt a csunya játékot!

Szeretném látni, ha a hegyaljai szőlőtermelők egyesülve, küldött-ségileg fordulnának panaszaiikkal a miniszterhez, merné-e a törvény

jog és igazság kormánya az elégtételt, a bajok orvoslását megtagadni? Vagy merne-e az a grárbank még akkor is, még a kormány parancsával szemben is ilyen gonosz és veszedelmes játékot űzni az ország legfontosabb érdekeivel?

Hiszen olyan magától értetődő, olyan természetes, hogy a gazdának ez lenne a bankkal szemben a teendője. Megkérdezni a minisztert, hogy az agrárbank van-e a szőlőtelepítőkért, vagy a szőlőtelepítők az agrárbankért? Hogy kötelessége-e az agrárbanknak pénzt adni a telepítés céljaira, — vagy csak előlgojai vannak ennek a banknak, s kötelességei nincsenek?

Csak hogy minderről szó sincs. Érz, sejt talán mindenki, hogy csak közös erővel, egyesülve lehetne segíteni a bajon, — de meg is valósítani az egyesülést nincs erő, nincs képesség a társadalomban.

Szétzüllött, elpusztult a társadalmi életünk, ott se képes az együttműködésre, ahol a létérdekei kívánnák. Tehetetlen, mozdulatlan, mint egy halott. Hiába érzi, hogy egyik-másik tagjának mennyire fáj valami, hiába tudja, hogy egy modulatával meggyógyíthatná azt a bajt, — inkább tűr, szenved, mert nem tud moccanni, mint aki narokotikus álomban van.

Meddig tart még ez a tetszhalott állapota a társadalomnak? — Lesz-e valaha vége?

TÁRCA.

Reviczky Pál.

A „Felsőmagyarországi Hírlap” eredeti tárcája.

Írta: Dr. Kossuth János.

Olyan nehéz nekrológot írni arról, a kit szeretünk!

Mikor a fájdalmas érzés követeli a magáét, mikor a gyászénekek és a frissen felhantolt sír zokogató hatása alatt állunk, mikor osztozunk az anyai bánat sulya alatt roskadozókkal, — a hideg értelem cserben hagy.

Mindezek dacára nem maradhatok adós emlékednek kedves jó barátom! S habár nagy elméd, még nagyobb szíved, nemes jellemed és az a sok szép remény, a mely megvalósulásának kezdetén véled sírba szállt, hiálás témául szolgálunk a hivatottabb tollnak is, engedd meg, hogy ne értelem, hanem érzésem vezesse az nyemtet.

Gyermekek ifuságától ösmertem. Tanuja voltam sokra hivatott tehetségei rügyfakadásának, melyeket a szerető családi kör jótékony hatása ritka harmóniában fejlesztettek ki.

Mert én azt hiszem, hogy Reviczky Pálnak az Istenadta képességeken felül mind ama tulajdonságok kisugárzása összpontosultak, a melyek példás családnak mindenik tagját ékesítik. És

itt a család fogalmát nem csupán a legszűkebb értelemben veszem.

Az a szeretetteljes ragaszkodás, az a gyöngédség, vallásosság, lelki kultusz, amely hozzátartozóinak női tagjait s a szerető gondos jó szülőket egytűvé fűzték, az a nagy kötelességtudás, erős eszelekvési energia, bámulatos kitartás, melynek kiváló példáit sógor, majd apósa szolgáltatták, sózóval az a környezet, melyet a gyöngéd családi és férfias érnékek jellemeznek, ápolltak élesztették a gyermekben, ifjuban, majd az életbe korán kilépett fiatal férfiban a fejlődésre képes tehetségek csúját. Leike egymás után vált fogékonyává a komoly tudás és a szép, a nemes eszmék kultuszának befogadására. A szeretet és a jó példa a legjobb tanítók a világon.

Korán érett, a kora érettség hibái és tökéletlenségei nélkül. Reviczky Pál husz éves korában perfekt ember volt.

Ez magyarázza meg a közpályán anyai előismeréssel méltatótt sikereit. Idegenben (legalább vármegyey felfogás szerint) rövid pár év alatt a vármegyeyi főjegyzői díszes állással jutalmazta fáradhatlan és kitünő munkásságát a közbizalom, olyan állással, a melyet köz tudomás szerint igen sokan csak élemedett korukban érhetnek el.

Ritka embernek van napjainkban harminc éves korában élettrajza a szó rárátóbb értelmében.

Hiszen a komoly előkészítés, a kiforrás, a pályaválasztás előtti tévóvázás, a fiatal lélek habozása átlagos szá-

mitás szerint kimeritenek egy évtizedet. Aki aztán harminc éves koráig a fölfelé jutás lépcsőfokait volt képes — idegenben — olyan oszlatlan előismeréssel át haladni, mint a megboldogult, ott többé nem az átlag emberrel van dolgunk, hanem a kiválósággal, képességben, akaratban, jellemében egyaránt.

Szellemét nem merítette ki a korán veá nehézedett komoly munkának nagy tömege, a fokozott felelősség tudata.

Egy alkalmi tárcája, tartalmaságával, elmésségével hivatott írónak is becsületére vált volna. — S midőn az eszethez nyult, azok az apró finomságok, amiket dilettáns kézzel megfestett, tanubizonyoságot tevének a lelkében lapangott művészi képességekről. Pedig ezeknek a házi isteneknek csak fáradt emével hozható már áldozatot. Társalgását szellemesség, ötlet, gazdagság, előkelő modor különböztették meg.

A kora halál az éhes temető bizony sokat rabolt el Reviczky Pálnak. Ösmertem mint ritka jó, születésztelő fiut, szerető testvért, ragaszkodó rokont, önzetlen barátot, majd gyöngéd férjét.

És ami rövid életében szívbéli jószágát megjutalmazta, ami méltatlan nagy szenvedéséit enyhítette az a nagy szeretet volt, a mely visszasaugárzott rád bánatos szülői, testvérei, rokonai, barátjai s mindenek felett legmelyebben sujtott hitvese részéről.

És ez a tudat szolgálhat engesztelésül.

Temetése igazán méltó volt életéhez. Az a zokogó fájdalom, amely koporsója fölött felhangzott, az igazi részvétnak az a bántós megnyilatkozása, a mely kora sírjába elkísérte, méltó adója volt a szeretetnek és kegyeletnek egyaránt.

Családja, kiterjedt rokonsága a jóbarátok, a vármegye és város mondhatni egész intelligenciája álta körül és kísérte ki koporsóját.

Szülővármegyéje és második szűkebb hazája Temesvármegye küldöttségeik által képviselve tették le koszorúikat — a koszorúk özönéhez, a mennyit Sátoralja-Ujhelyben még egyetlen koporsón sem látnunk.

A gyászszertartást Szekerák Kálmán apát plébános végezte a sátoralja-ujhelyi plébánia lelkeszi karának segítségével s a Vágó Gyula által szervezett énekkar megható gyászadalai mellett.

És ami a temetést emlékezetessé teszi az az a sok özszinte könny volt, a melynek temérdék bánaton kellett enyhítenie.

A részvét

— Reviczky Pál halála fölött. —

— Saját tudósításunk. —

Lapunk előző számában megirtuk már Reviczky Pál temetését. Megirtuk azt az impozáns részvétet, a mely e kiváló tulajdonokkal felruházott ifjú ember holttestét az utolsó utra elkísérte.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

— A közigazgatási bizottság július 10-én tartja meg hatvi ülését.

— A választók névjegyzéke. E hó ötödikétől kezdve a városházakon és körjegyzői hivatalokban közszemlére vannak kitéve a jövő évre érvényes képviselőválasztási névjegyzékek. Tíz napon, július 15-éig lesznek ott láthatók, hogy ez alatt az idő alatt mindenki meggyőződhessék arról, nem esett-e rajta a neve kihagyásával *járás-relem*, a melyet most megorvosolni lehet. Nem fölösleges a körültekintő óvatosság, különösen azok részéről, a kik adóhátérlekkben vannak, de kiknek a kuriai bíraskodásról szóló törvény megadja a választói jogot. Igen helyesen teszik a választók, ha e tíz nap alatt — a melyhez már csak pár nap hiányzik — részen lesznek és nemcsak a saját maguk, de ösmerőseik nevének is utánanéznek a névjegyzékben, hogy még idejében megfelelő intézkedésről gondoskodhassanak. Annnyival is fontosabb az előrelátó gondoskodás, mert a most megállapítandó névsor lesz a jövő évi választásoknál a mérvadó.

— Az új középiskolai tanterv. A kultuszminiszter a tankerületi főgazdátokhoz az új középiskolai tantervek életbe léptetése dolgában rendeletet intézett, mely a minap jelent meg a hivatalos lapban. A jövő iskolai évben tehát már ez új tanterv szerint tanítanak a magyar középiskolákban. Az új tervben nagy súlyt vet a miniszter a tulterhelés elkerülésére, továbbá a nemzeti tárgyaknak fokozott mértékben való tanítására. Szűkebbre szorítja a magyarlatin fordítást és hatásosabbá és intenzívebbé íparkodik tenni a magyar történelem és magyar irodalom tanítását. A történelem tanításában egyáltalán nagy változás áll be. A nemzeti történet a középiskola valamennyi osztályán végig kíséri az ifjút, részint mint önálló tanulmány, részint pedig mint a világ történelmének részét. Ez mindenesetre tágitani fogja az ifjúság szemhatárát a hazai történelem megértésében és mélyebb fölfogásában.

A görög-pótló tárgyak között tág helyet talál a szabadkézi rajz tanítása, azaz a világos céltal, hogy az esztétikai és művészi érzéket fejlessze. Nevezetes változás továbbá a modern nyelvek tanításában hangoztatott gyakorlati szempont; az új tanterv több időt is ad az élő nyelvek tanítására. Minden egyes tantárgynál megjelöli a tanterv világosan a kitűzött pedagógiai célt.

HIREK.

Be kár!

Meghalni most — irtóztató,
Meghalni majd — gyerekség,
Orosz közmondás

Réviczky Pál, a halála biztos tudatában, a hit gyógyító balsamatól enyhülten, azt sohajtotta halalos ágyán: Harmincz esztendő vagyok. Be kár!

Szomorú, szívzaggató jelenet. Az özvegyen hátrahagyott fiatal feleség felsíró zokogása ugy hangzik ilyenkor, mintha a Stabat mater feleségesen bánatos akkordját hallanok.

Be kár! Egy szerető rokon, egy nemes-lelkü ember, egy férfi tele ambícióval az elmulás kísértő, komor sejtelmé közben morfondíroz ekkép . . . Az utolsó gondolat lehetete . . . És ugy van, hogy mindenütt ahol egy nagy lélek gondolatait hirdeti: ott goltoga van. A szívnék, a fájdalomnak micsoda goltogója nyilatkozhatik meg a haldokló ember lelkében? Mert hisz hányszor érezzük és mennyire igaz, hogy mindenki hősiésszen érzi a fájdalmat csak az nem a ki érzi.

Mennyi igaz szenvedés, a haldokló és bucsuzó szív mily őszintén megnyilatkozó szenvedése van ebben a rövid két szóban: Be kár!

Mintha az irányában érzett részvét nagy tengere folyt volna egyszerre a lelkébe ugy hangzik nekünk ez a rövid két szócseka: Be kár!

Mintha visszatekintett volna a múltjába, ahol csupa merő ambíció, tö-

rekvó tettvágy, igyekvő munkaerő halmozódott össze egy nemes léleken. És mintha egy pillanatra felzúdult volna ellene, hogy mind ennek egy hitvány kór miatt pusztulni kell. Földd válni, elenyészni kell!

Még halála előtti napon 8 maga diktálta tollba a partéját: . . . »még halt f. é. július hó 3-án életének 31. évében. . . szóról szóra így! És ma már pár méter mélyen a fekete földben nyugszik.

Be kár!

(b.p.)

»Felsőmagyarországi Hirlap.«
Július 1-én új előfizetés nyílt a Felsőmagyarországi Hirlapra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetése ezen a napon lejárt és azokat a kik lapunk új előfizetői közé lépni óhajtanak, méltóztatásuk a megújításról és illetve az előfizetésről kiadóhivatalunknál (Sátorajja-Ujhely, Wekerle-tér 502.) idejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

— Személyi hírek. Herceg Windischgrätz Lajosné szül. Dessewffy Leontine grófnő csütörtökön délután városunkban volt, meglátogatta Ambrózy Nándor ügyvéd családját is, ahol a Reviczky Pál halálesete fölötti részvétét személyesen is kifejezte. — *Fornaszék* Béla törvényészki elnök a homonnai, sztrplok és varannói járásbíróóságok megvizsgálása után tegnap érkezett vissza Sátorajja-Ujhelybe.

— Eljegyzés. *Czeizler* Béla szerencsi vállalkozó eljegyezte *Braun* Teréz kisasszonyt, *Braun* Sándor, a »Budapesti Napló« felelős szerkesztőjének nővérét, Borsod-Mező-Keresztesről. — *Gyarmathy* Béla sátorajja-ujhelyi kereskedő eljegyezte *Berez* Matild kisasszonyt *Berez* László miskolci nagykereskedő leányát.

— Egyházmegyei gyűlés. A hegyaljai ág. h. ev. egyházmegye Radványi István egyházfőlegyelő és Turóczy Pál főesperes elnöklete alatt tegnap tartotta közgyűlését Miskolcban, mely alkalom-

ból a vidéki lelkészek és világi képviselők közül igen szép számmal jelent meg. A közgyűlést imával kezdte meg, mely után Radványi István kegyelettel emlékezett meg Erzsébet királynéről, báró Radvánszky Jánosról és Szentmártoni Radó Kálmán v. b. titkos tanácsosról, a dunántúli kerület volt felügyelőjéről, kinek temetése f. hó 6-án történt s melyre Zelenka Pál püspök is elutazott. Majd a főesperes emlékezett meg Róczy János volt farsali lelkészről, ki a lelkészi pályán mintegy felszázad időt töltött s nemes cselekedetek által megszentelt életét főnál, ki Dobsinán a polgári iskola igazgatója végezte be. A gyűlés főbb tárgyai közül különösen élénk eszmecsere folyt a lelkészi nyugdíjintézet javaslat tárgyalásánál.

— Magánkórház Szerencsen. Dr. Paczauer Mór és fia engedélyt kértek és nyertek a belügyminisztériumtól, hogy Szerencsen saját kertükben egy magánkórházat építhessenek. Ha a jelentkező vállalkozókkal sikerül megegyezniök, még e hónapban hozzáfognak annak építéséhez. Nagy előnye lesz ezen kórház ugy a városnak, mint a környéknek. — Sürgős esetekben nem fog kelleni a messzebb fekvő közokórházakba cipelni a nagybetegeket.

— Zeneiskola Sátorajja-Ujhelyben. Szatmári Armin zenetanár zeneiskola létesítésére engedélyt kapott.

— Hangverseny. *Fülöp* Riza opera énekesnő és *B. Polgár* Gyula *Fülöp* Alfréd zenetanár közreműködésével ma este a városi színházban hangverseny-nyel egybekötött zsinielőadást tartanak. Kezdeté este 8 órakor.

— János napja. F. hó 6-án volt *Romonyák* János mikóházi gör. kath. plebánus, szentszéki ülnöknek a névnapja; mely alkalomból mostan is, mint minden évben, a jó barátok egész serege jött össze nála, hogy szerencsekívánataikat kifejezzék. A szerető házigazda lukullusi lakomában részletesen a mintegy 35 személyt számláló vendégeit, kik egy kedélyesen s vígan eltöltött est emlékével csakis a késő éjféli utáni órákban kezdték oszlozni. A társaság nagy derűletéssé és lelkes élénkséssé közt, egyik jó barátja az ünnepeltnek versben szép felköszöntőt mondott.

— *Vívótanfolyam Sátorajja-Ujhelyben.* Megemlékeztünk már arról, hogy Kó-

Temesvármegye, felejthetetlen főjegyzője halálára a következő gyászjelentést adta ki:

»Temesvármegye tisztikara, kezelő-és segédszemélyzete benső fájdalommal jelenti, hogy szeretett tisztviselő-társa, revisinyei Reviczky Pál Temesvármegye főjegyzője f. évi július hó 3-án d. e. 10 órakor Sátorajja-Ujhelyben (Zemplénvm.) hosszas szenvedés után elhunyt.« stb.

A vármegye közönsége következőképpen adja tudtul a halálesetet:

»Temesvármegye közönsége benső fájdalommal tudatja, hogy jeles tollu főjegyzője revisinyei Reviczky Pál f. évi július hó 3-án délelőtt 10 órakor Sátorajja-Ujhelyben, (Zemplénvmegye) hosszas szenvedés után elhunyt.« stb.

Ott a hol Reviczky Pál élt, ott a hol a hazának és vármegyéjének szentelte életét és szép tehetségét, ott a saját, a közvélemény őszinte igaz megnyilatkozásaként szomorú megindultsággal búcsúztatja el a jeles főjegyzőt, ezt a kedves embert és ezt a kiváló lelket.

Egyik tekintélyes temesvári újság így ad részvétének kifejezést:

A lehangoltság fájó érzelmé tölti el szívünket, ha a napsugaras tavaszba tévedő zord hideg lesorvasztja a viruló zöld lombjait, tude virágait, pedig még csak sejtjük, hogy a virágból gyümölcs is teremhet.

A lehangoltság fájó érzete vesz rajtunk erőt, ha egy szép dal első megkapó utemei után szétszakadnak a hangszer hurjai, pedig csak sejtjük a

vesztéseget mely ez által bennünket ért. A fájó érzet megdöbbenéssé változik, ha tudjuk, hogy a disztétől megfosztott fa nemes gyümölcsöt szokott teremni, ha már észrevettük a virág kelyhében, hogy a biztató remény büszke valóságáá indult fejlődni.

Megdöbbenéssé változik át a fájó érzelem, ha ismerjük a dalt, mely megszakadt.

Temesvármegye sokat veszített Reviczky Pálban. Elvezítette jeles tollu főjegyzőjét, a ki fényes jövőre volt predesztinálva; elvesztette a nemes ambíció képviselőjét, a szorgalom, a munka és kitartás példányképét és a mi legjobban szomorító, elvesztette egyik jövőendő büszkeségét.

Széles körökben ismerték lánglelke hevüléseit; azt a lankadatlan szorgalmat, melylyel még néhány hóval ezelőtt is, bár szenvedő szervezete rabbilincsei közt, tört magas edjái felé; ismerték erős, sovinizmus nélkül való nemzeti érzületét, liberális gondolkozását, éles ítélő tehetségét, finom tapintatát és megnyerő modorát.

Ámde a dal első úteme után elszakadtak a hurok; a nemes gyümölcsök te igérő virágokat a napsugaras tavaszba tévedt zord hideg lehellelte lesorvasztotta és most megdöbbenve, fájó szívvel gyászoljuk a nagy reményekre jogosított férfit.

A »*Temesvári Zeitung*« a következő sorokban emlékezik meg a Reviczky kiváló egyéni tulajdonairól és arról a nagy vesztességről, amely halálával Temesvármegye társadalmát és közigazgatását érte:

Mélyen érzett, legfájdalmasabb részvétet ébreszt egy Temesvárott, mint egész vármegyénkben az immár kétszeres gyászjelentésekkel elterjedt hír revisinyei Reviczky Pál temesi főjegyző haláláról. Méréleglik a súlyos vesztességet, mely a vármegye közígazgatását érte ezen haláleset, egy oly világos főnek elvesztése által, melynek tiszta ítélő és tájékozási képességét csak buzgó, tüzes munkaszeretete és személyes előnyeinél megnyerő hatalma multa fölül.

A társadalmi körök azonban őszinte könnyeket hullatnak utána, mert az erőtelj duzzadó, friss kedélyű gavalérra, szellemes társalgására, humorára, művészi és írói lényének finomságára való visszaemlékezés csak fokozza a fájdalomérzetét, mely mindenkin erőt vesz, ha ily fiatal életet lát a sirba hullani.

Idegen vármegyéből jött ide Reviczky Pál. Kiválóknak kellett lenni az előnyöknek, melynek neki ennek dacára nemcsak a társadalmi, hanem a törvényhatósági életben és köllégi körében is annyi igaz barátságot és őszinte tiszteletet szereztek. És épp ily óriási mértékben nyilvánul ezen köröknek gyászja is. A Mühle cég termekében csak egy tornyosodnak a kegyelet és szeretet jelei, melyek Temesvárról Sátorajja-Ujhelyig hosszú utat fognak megtenni, hogy az oly korán elhunytak koporsóján, barátainak és hivatalnaksainak szeretetét és gyászát tolmácsolják.

Az elhunyt irányában tanusított impozáns részvét a temetésén a szülővár-

megye részéről is méltóképpen nyilatkozott meg. — Ott volt a temetésen Zemplénvármegye és Sátorajja-Ujhely város színe java. A gyászoló családhoz napokon át érkeztek a részvéttelegrammok.

Ilyképp fejezték ki részvétüket: Herceg Windischgrätz Lajos és neje, báró Sennyey Pálné, gróf Wallis Gyula és neje, gróf Mailáth József és neje, Dessewffy Sándor csanádi püspök, gróf Zichy Gábor és neje, gróf Zichy Miklós és neje, gróf Zichy Vladimir, gróf Zichy Andor, gróf Dessewffy Aladár és neje, Mikes grófné, báró Vécsy Sándor, báró Ambrózy Lajos, báró Ambrózy Gyula, báró Ambrózy Georgine, báró Ambrózy Béla, Schweitzer temesvári hadtestparancsnok, Weisz altábornagy, Szmracsányi János, Hammersberg Jenő és neje, báró Fischer Gusztáv, Paisz Andor kuriai tanács-elnök, Bessenyei Gaborné, Seyfried József, Müller Kálmán egyetemi tanár, Imrédy Béla, Aranyossy László, Wiczmányó Ödön, Wiczmányó Tamás, Szervizky Ödön, Szerdahelyi Vince, Bakonyi Géza osztálytanácsos és neje, Szunyogh Dezső, Telbisz polgármester, Tomka Jenő, Thomán István zenekadémiái tanár, Vastagh Géza festőművész, Vályi László miniszteri titkár, Reviczky Ambro, Molnár István, Molnár Viktor, Molnár Béla, Mayer Károly orsz. képviselő, Kapdebb Gyergely, Matoly Etele, Dókus Ernő, Dókus Gyula, Szentiványi László és neje, Sóvári Soós Pálné, Meczer Mór, Reviczky László és neje, Reviczky Imre és még számosan.

nyay Kys Albert kassai vívómester Sátoralja-Ujhelyben v i ó-tanfolyamot nyit. A tanfolyam jövő hét hétfőjétől szeptember hó elejéig tart, amely idő alatt hetenként háromszor: hétfőn, csütörtökön és pénteken a jeles vívómester az olasz és belga iskola szerint ad oktatást. Kysnek a vívósport terén igen előnyösen ösmert neve van, Kassán ugy katonaként mint minden uri sport egytelnél az ő kezében van a vívómesteri kard és legtöbb tanulmánya erre büszkén hivatkozhatik. A ki ezen sporthoz kedvet érez s az ő keze alá kerül az tökéletes ösmertet sajátíthat el ebben a szép sportban. Eltekintve a most maniatikusan dühöngő párbajjeférekre tisztán a plasztikus és érdekes sport kedvéért is sokan fognak kapni az alkalmon, hogy a nálunk ritkán működő vívótanfolyamokban részt vehessenek.

— **Eljegyzés.** Szakátsy Károly előnyösen ösmert helybeli cukrász, Szakátsy Miklós állami utbiztos fia, folyó hó 5-én eljegyezte Csontos Zsuzsika kisasszonyt, Csontos Bertalan nagygéresi birtokos kedves és szép leányát.

— **Leégett gőzmalom.** A nátafalvi gőzmalom e hó 6-án éjjel ismeretlen okból kigyulladt és teljesen leégett. A malom mellett raktárban volt mintegy 150 métermáza életemű, ami szintén a lángok martaléka lett.

— **Arviz veszedelm.** Nagymihályt és vidékét a folytonos esőzésekkel megáradt Laborc, Ondova és Dusa árvízveszéllyel fenyegették, a katasztrófa nem állott ugyan be, de a kiöntött víz óriási károkat okozott mindentűt. Nagymihályban is folyó hó 3-án éjjel ijesztővé vált a helyzet, a felvidékről rohamosan megindult a víz, erről még az éjszaka folyamán nyert távirati értesítést Nagymihály város ügyésze Sulyovszky István, ki a kellő intézkedéseket nyomban megvette. A lakosság résen volt, az előjáróság, csendőrség, rendőrség, az uradalmi tisztviselők élükön Baján Imre igazgatóval s mintegy 100 munkás éjnek idején kisettek a Kalapos-, Felső- és Malom-utcai partokhoz s megakadályozták, hogy a víz a töltést áttörje. Reggeli 5 órakor a víz elérte a partot s első sorban a szomszédos Sztrajnyán községet elöntötte, a víz a szobákba behatolt és a vetéseken óriási károkat okozott, a be nem hordott takarmányeműeket teljesen elvitte. Nagymihályban a délelőtti folyamán az Alsó, Felső és Kalapos utcákat és a Verébcsokot szintén elöntötte a víz, mindenki rettegni kezdett, szerencsére azonban 11 órakor apadás állott be s ezzel a katasztrófa el volt hártva. Az áradás a határban is nagy károkat okozott; a kapás növények majdnem teljesen elpusztultak, a szénát is elvitte a víz — A vidéken *Lasztonért* érte a legnagyobb csapás. Ott a víz az utcára kijött s a közlekedés ugyszólván megakadt, az egész határ csupa tenger, víznél egyebet nem látni. — Pazdics, Püzzsér, Gataly, Kis- és Nagy-Ráiska községekben szintén nagy a víz s mindentűt jelentékeny károkat okozott. — A vetések, melyek egy-két héttel ezelőtt még elég szép aratást ígértek, a legtöbb helyen megromlottak és ki tudja, nem-e teljesen tönkre mennek.

— **Virágkorzó és confetti Ungváron.** A Budapesten működő ungvármegyei egyetemi hallgatók egyesülete gróf Török József, Ungvármegye főispánjának védnöksége alatt e hó 13-án, a Szechenyi-kertben — segélyalapja javára virágkorzót, séta-hangverseny- és confettivel egybekötött zártkörű nyári táncmulatságot rendez.

— **Halálos kigyómárás.** Epret szedni ment a napokban három *sályi* asszony. A közeli erdőben próbálták az alacsony bokrok közt kosarukat megtölteni, de a munka nagyon lassan haladt. Érett eper nagyon ritkán volt a bokorban és így a hosszas munkában meg akartak pihenni. Ledőltek egy sűrű bokor mellé a fűbe, de nem sokáig nyugodhattak, mert rövid pár perc múlva az egyik asszony rémült sikoltással ugrott

fel. Egy kigyó harapta meg, mely mint csakhamar kitűnt, keresztes vipera volt. A bokorból mászott elő s erősen megmarta az egyik asszony hüvelykujját. Az asszony a heves fájdalom érzetére ébredt fel és rémülten látta a kezén a kigyót, mely a harapás után visszakillant a bokorba és nyomatlanul eltűnt. A megmárt asszony társnőivel visszasieltek a faluba. Mire beértek, az asszony keze, karja erősen feldagadt volt. A daganat következtében heves forróság lepte meg és a marást követő két óra leteltével az asszony meghalt.

— **Postagyakornok.** A kassai postaigazgatóság kerületében 15 gyakornokjelölti állásra pályázatot hirdetnek. Ezen állásokra az 1883. évi I. t. c. 14-ik §-a alapján mindazok pályázhatnak, a kik középsikolát vagy egyéb egyenrangú más tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen végeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. Ezen feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítvánnyal fedhetetlen előéletüket, közhatalmi orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges a posta- és táviradgyakornokra tesztileg és alkalmas voltak tartoznak igazolni. A sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a már közszolgálatban állók által, előjáróságuk, a közszolgálatban nem levők által pedig az illető szolgálatra vagy polgármester utján folyó évi július hó 31-ig a kassai posta- és táviradgyakornósághoz nyújtandók be, s amennyiben az említett határidőig pályázók kellő számmal nem jelentkeznek, később érkező pályamódványok is elfogadtnak. A pályázók közül kiválasztottak az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelentkezni tartoznak, a ki azután felfogadásuk iránt végleg határoz. A felfogadott posta- és táviradgyakornok — jelöltek eskü helyett ezt pótoló fogadalmat tesznek. Egy (1) forint napidíjjal részesítetnek. A részletesebb feltételeket a *«Felsőmagyarországi Hírlap»* szerkesztőségében bárki megtekinthi.

— **Nyugtárvány.** M. G. ur által fogadásból kifolyólag adományozott a s tekintetes Szerkesztőség által hozniuk juttatott 1 frot egyleti pénztárunk javára átvetttem. Fogadj a nevezett ur hálás köszönetünk kifejezését. — A tekintetes Szerkesztőségét nagyrabecsülve, az *«Első Sátoralja-Ujhelyi Izs. Betegség-Égylet»*: Haas Mór, egyleti pénztárnok.

— **Agyongázolt gyermek.** Pénteken bort szállított egy fuvaros kocsi a vasuti állomástól az ungvár pincébe. 5 éves gyermek hajtotta a lovakat, a ki a Kazinczy-utcán szerencsétlenül a lovak közé esett, a súlyos teherrel megkarrakott kocsi átment rajta. Két órai kínos vergődés után a szegény gyermek meghalt. 5 éves gyermekkel szállítanak borokat — hallatlan gondatlanság.

— **Cirkusz.** A *«Vörös Ökör»* udvarban pár nap óta cirkuszi mutatványokat produkál egy lovartársulat. A nagy látogatottságnak örvendő cirkuszárság minden este újabb programmal lép a nagyközönség elé. Jól idomított lovakkal való mutatványok, műlovaglás, trapéz és kötélgyakorlatok, equilibrista, bohóc és némajátékok váltakoznak a műsorban. A cirkuszárság még csak pár napot időzik városunkban.

— **Nagy nyári táncmulatság.** Holnap vasárnap nagy és fényesen ígérkező nyári táncmulatság lesz a *«Nyul-főle»* kerthelyiségben. A sátoralja-ujhelyi első izs. betegsegélyező egylet mulatsága lesz ez, amelynek népes vigalmi bizottsága élén a diszelnök és elnök mindent elkövettek a siker érdekében, ami pedig eredmény nélkül nem maradhat.

— **Jönnek a tamburások.** Élénk emlékeztetünkben él még az a sok kellemes est, melyet a tamburások éneke és zenéje mellett élveztünk a *«Bock»* kerthelyiségében. Most az újonnan alakított szép kerthelyiségben a jövő héttől kezdve ismét ott lesznek a tamburások. Jönnek és a mi egyhangú nyári életünkbe ismét egy kis pezsgő hangu-

latot fognak varázsolni. A tamburások bájos zenéje változatosságképpen kellemessé fogja tenni a nyári estéket, népszerű a *«Bock»* kertjét. Csak az idő kedvezzen, mert bizony ez évben még alig lehetett részünk kellemes kerti estékben.

— **Cigányok verekedése.** Levelezőnk írja, hogy Pácín községben a felvélgy cigányok között a minap véres verekedés folyt le. Horváth Jánost ez alkalommal oly súlyosan verték meg, hogy a helyszínen meghalt; hatan pedig a sérüléseik folytán beteg fekszenek. A kevésbé sérült vagy sértetlen maradt többi verekedőket átadták a bíróságnak.

— **Tömeges betörés.** Az elmúlt napokban városunkban két helyen is követtek el betörést még eddig ismeretlen tettesek. Először *Benedek* János pénzügyi titkárnál tettek látogatást, honnan körülbelül 200 frot értékű ruhaneműt loptak el. — Ezután *Markovics* Emil korszmároshoz törtek be és ugyanannyi értékű ékszert emeltek el. A tettesek után a rendőrség megindította a nyomozást.

— **A kinek még soha egy krajcárja se volt.** Az ungvári regimethez bevonultak az új bakák s köztük egy rutén legény, nagy csontos szikár fiu, a ki nagyot nézett a puskán, a bajonetten, a katona ruhán is, meg körül a sok nagy házon... Soha se látott effélett. Őt napi katona volt már, a mikor sorbába állították őket valamennyiüket a folyosón s mindenkinek apró kerek vasakat nyomtak a markába. Némelyiknek sok feketét, másoknak csak kevés fehéret... S minden baka zsebrevágta a kis vasakat. A rutén fiu pedig csak bántult, hogy ugyan mire való ez, meg is kérdezte végre egy pajtását, az ölvilágosította, hogy a kis kerek holmit nevezi a világ s arra való, hogy a botban, meg a kofáknál vásárolni lehessen vele. No még ilyet se hallott a szegény fiu s várta, hogy a többi mit csinál. Hogy majd utánuk csinálja ő is. A többiek lementek a kantinba. Egyik pálinkát ivott, a másik szalonát vagy turót vásárolt. Ő is odament a pudlyhoz s kissé remegve is attól, hogy talán csak viccelnek vele, vásárolt valamit. Adtak neki, amit kért, mire ő odaadt az egész ötnapi lönugot a kantinának. Lassan-lassan értették meg vele, hogy a harminc krajcárból még vagy huszonegyet visszazap s hogy a fehér pénz többet ér, mint a fekete... Nem igen hitte, egyáltalában nem igen akarta elhinni a dolgot s kinn a folyosón újra elővette a pénzét s forgatta, nézgette — és csóválta a fejét... Érdekes, hogy mi minden van a világon... De az a világ is érdekes és keserves lehet, ahonnan ilyen husz esztendősi fiu kerül a mi világunkba. (bn.)

— **Widder Gyula gyógyszerárban Sátoralja-Ujhelyben egy legalább 6 gimnáziumi osztályt végzett ifjú gyógyszerész gyakornokul felvételtik.**

KÖZGAZDASÁG.

A Latorca szabályozása.

Irta: gróf Mailáth József.

(H-k.) Budapest, július 6.

A már gazdaságilag lényegesen átalakult Bodrogköz egy része, a Latorca vidéke még mindig válságos helyzetben van és a jelenleg újból tapasztalható árvíz bajok mellett ismét szükségesnek tartom fölemlíteni, hogy az előtt csak néhány napig tartó esőzések folytán a Latorca folyó alsó része megint kiöntött és megsemmisítette szénatermést.

Ezen helyzet ismétlődik évről-évre kisebb-nagyobb mértékben, amint erről hazánk első szakemberei a helyszínen is meggyőződtek.

A Latorca alsó része ugyanis megahagyott régi állapotában, míg a felsőbb fekvésű folyók szabályozva lettek és oly nagy tömegekben szállítják le az árvizeket az alsóbb részekre, hogy a mederben helyet nem találva, magasra

felduzzadnak és környéküket elöntik.

Ehhez járul még, hogy az Andova és Tapolc hordaléka a Bodrog folyó medrére beiszapolja és így egyre kevesebb vizet lesz képes átvenni és tovább vezetni.

A bodrogközi Tiszaszabályozó társulat ezen önhibáján kívül támadt bajok enyhítésére a Latorca kiöntésének kitéve maradt területet az ártéri adal ideiglenesen felmentette, habár a Tisza folyó árvizeitől meg is védelmezni azokat, és így a társulat is jelentékeny anyagi veszteséget szenvedett.

De nem céloz a részleteket újból felsorolni, elég sokat foglalkoztunk már azokkal; nem panaszt szándékszon emelni, inkább megnyugtanni óhajtom az érdekelteket, hogy hazánk szakemberei immár komolyan foglalkoznak a Latorca folyó szabályozásának, tervezetnek megállapításával és bizhatunk a földmívelésügyi m. kir. miniszter ur igazságszeretetében, a ki nem fogja megengedni, hogy Latorca vidékének tősgyökeres magyar lakossága községeit és értékes földterületeiket a felsőbb fekvésű vidékek érdekében vizraktárnak fölháználják és gondoskodni fog arról, hogy az évtizedek óta árvízajokkal küzdő birtokosokon segítve legyen.

* **Gazdasági egyletek a szegedi kiállításán.** A gazdasági egyleteket a szegedi kiállítás alkalmából is bizonyították, hogy hivatott vezetői, szükséges életműszerei a társadalmi mozgalmaknak. Az egyletek által megindított mozgalmak szép eredményre vezettek, a megnyilvánulások a Bács, Csongrád, Békés, Jász-Nagy-Kun, Csanád, Arad, Temes és Torontál vármegyék gazdasági egyleteinek sikerült nagyobb számba gyűjteményes kiállításokat szerveztek és ezen kívül valamennyi egylestől számos marha, juh, sertés és ló álló kollektíciókat is állít egybe a népies tevékenységek, a kiállításokat tehát a gazdasági tevékenység eredményeit is méltó arányokban képviselve lesznek. Kíváncsiak vagyunk Zemplénmegye mit fog produkálni?

— **Az időjárás.** Régi unalmas téma, mely azonban képes teljesen kihozni az embert a sodrából. Mostanában is így vagyunk vele. Már türelmetlenné, idegessé lesz mindenki, ha az időre gondol is. Hetek óta alig tudunk emlékezni egy-egy verőfényes napra s ha akadunk is a multban egy ragyogó délutánra, elmossa emlékét a csúf, sivár szürkéség, mely elfed a jelenben mindent. Napok óta egyre hull, szakad az eső, ha szünetel is egy időre csak azért történik, hogy annál rohamosabban zuduljon a következő percben nyakunk közé.

APRÓ REGÉNYEK.

VIRTUS.

Irta: Thury Zoltán.

III.

(4) Benn Gerbenczeynek már kompanyája is akadt. Egy pár városi pajtással ült egy sarokasztalnál s éppen a vendég-lőssel tárgyalt.

— Aztán igazán itt vannak?

— Itt tekintetes ur a nyolcas számban.

Gerbenczey ur az urakhoz fordult s csillogott a szeme, amint eldicsékedett nekik a históriával.

— Szereti a gyereket a lányt, hát csak nem hagyja magát. Az övé, ha hozzá huz a szive. A lány mindig azé, akibe szerelmes. Ha akadnak olyan vén bondok, akik az utjába állnak, hát segít magán. Nem igaz?

Az urak ráhagyták, hogy igaz bizony, már hogynye volna igaz s telerakták az asztalt borral.

Héves ur a másik asztalnál telepedett le, félíg hátat fordítva a kompanyiának s hívta a vendéglőst.

— Nem megy egy lépést se. Ide áll mellém. A ki beszélni akar magával, az jöjjön ide, majd a szemébe nézek.

Az urak kacagtak s az egyik egy természetes poharat színi megöltött borral s átküldte Heves urnak. Rátette a névjegyét is illendőképpen. A felkínált falusi uraság azonban csupa méreg lett a köztökösésre. Falhoz csapta a poharat s főlszedelőzködött, hogy kijelöljen. Azt mormogta, hogy a kinek nincs helyén az esze, azzal nem áll szóba.

Gerbenczey fölugrott az asztal mellé s odakiabált a szomszédhoz.

— Engem tart az bolondnak?

— Olyan formán.

Nagy szünet következett. A két ember veszedelmes mérgesen meresztette egymásra a szemét s Gerbenczey erősen szorongatta egy üveg nyakát, hogy most már mindjárt odavágja a Heves ur fejéhez. Mielőtt azonban idáig jutott volna, elcáogta magát.

— Igaza van neki.

Heves urnak az se tetszett.

— Már mért volna igazam.

— Nem az urhoz szóltam.

— Nem-e?

— Nem hát. A ki velem a másik asztaltól tárgyal, — azzal szóba se álok.

— Tán hogy odamenjek?

Meg is indult, de valami barátságos szándékkal. Kifeszítette a mellét s egyenesen Gerbenczey urhoz akart férfközni, a ki pedig az asztal tulsó oldalán ült. Az urak azonban hamar utját vágták a verekedő kedvének. Egyszerre négyen is körülvettek, lehúzták róla a kabátot s e közben azt tárgyalták vele, hogy a ki haragszik, annak nincs igaza.

— Ha szereti a fiu a leányt, hát neki kell adni.

— Ki mondja azt, hogy kell? Én nem adom. Ha még másforma volna, nem ilyen, e fajta.

Gerbenczey büszkén kivágta a mellét.

— Jó faj ez. Nem kérem az urtól kölcsön a magáét.

Az urak leültették a vendéget, bort

töltöttek a poharába s biztatták, hogy igyék. Fel is köszöntötték s aztán a fiatalokról kezdtek el beszélni, a mire különösen Gerbenczey érzékenyedett el.

— Szegény gyerekek.

— Mit szegény! Van annak a lánykának anyijja, mint az ur fiának.

— Nem azért mondtam, hogy patogjon az ur.

— Nohát.

Sokáig halgattak. A fiatalokra gondolt mind a ketten s a nagy csöndben rábámultak egymásra, de már mint ha nem lettek volna olyan mérgesek. A Gerbencei ur szeme lassankint vizes lett, abban a nagy örömben, hogy milyen szépen megsegítette a boldogságát a fia s áthajolt az asztalon Heves urhoz.

— Öreg cimborá, csak nem haragszol.

Megölelte s magához szorongatta a vén embert, a ki pedig még mindig nagyon haragos volt és dörmögött, ám-bátor már mosolyogni kezdett az arca s amig beszélt, remegett a hangja.

— Leszedik az embert a lábáról. Sok gazember . . .

(Vége.)

A szerkesztőség üzenete:

P. Szerencs. Uti rajzokkal most bőven el vagyunk látva. Felelős szerkesztőnk felső-itáliai utjából több kezirát van soron. Erényi Nándor lapunk rendes dolgozó társa Rések, a pólyai és tirolai utitárcákat küld tessék megkísérteni más irányban. Önnök ügyes tolla van.

Sch. S. Szeged. Nem használhatjuk. Kéziratokat vissza nem adunk. Köszönjük szives érdeklődését.

Kaszinó tag Helyben. A vásárnap majálison nem tudjuk ott lesz-e a kérdésit. Tessék előnni ott majd meggyőződhetik személyesen.

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

Sienit, granit, labrador, szürke és fehérmárvány, valamint homokkő

sírkövek és pyramisok

nagy raktára dus választékban

5—1000 frtig

BURGER M.

sírköraktárában

S.-a-Ujhelyben, a Vörös ökör-

épületben.

Iroda az I. emeleten. —

Ugyanitt síremlék-kövek vésetése, aranyozása és felállítás, sírdomb-kerítések felállítása legjutányosabb árban elvállaltatik

Ha szép kenyeret vagy süteményt akar ön, kérjen

40—50 deka buzaliszthez 5 krajczárért 2 dekagramm

„Stella“ sütőport

Kapható Sátoralja-Ujhelyben: Bilanovits István, Szentgyörgyi Vilmos Malártsik György, Klein Albert, Klein Géza, Behyna Testv., Hazai Adolf, Klein Henrik, Fischer Hani, Glitch Samu, Grünbaum Márk-kusz és Lichteinstein Adolf urak kereskedésében. 43

Hirdetések közlésre jutányos árban felvételnek

Elveszett vizsla-kutya!

Tokaj—Mád—Szerencs vidékén, fehér szőrű, zsemlyeszínű foltos **Prik** névre hallgató vizsla-kutyám elveszet A ki nyomára vezet 10 frt, a ki pedig elfogta s tudomásomra hozza 30 frt jutalomban részesül.

S.-a-Ujhely 1899. jul. 4.

Grosse J. Ödön.

Mosókelmék 10 krtól—40 krig.

Ne mulassza el egyetlen olvasónk sem

GOTTLIEB IGNÁCZ

rőfös- és divat-üzletét (S.-a-Ujhely Rákóczy-utca) fölkeresni, hol is minden

rőfös- és divat-csikketek

egyrészt az előre haladott saison, másrészt raktárának túlnalmozottsága folytán

rendkívüli olcsó árakon fogja kiszolgálni.

Fekete és színes selymeket minden elfogadható árakon.

Férfi szöveteket,

miután e cikket végleg kiárusítja gyári áron alól.

Férfi ruhák mérték utáni rendelését a legolcsóbban és legpontosabban eszközli.

Szepességi vásznainak tartósságáért kezességet vállal.

Batiztok 25 krtól—50 krig.

Legfinomabb Syoni selyem 65 krtól—3 frt 50 krig.

Minden szerdán marabék árak előlésa.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalp bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kirándulásán használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak egy el, mint más közönséges cipőkkel. Kéllők egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéleléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küllők ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következők írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitérőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járók: megszünt minden láb fájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én

tisztelő híve

WEKERLE SANDOR.

Nincs többé láb fájás!

Övjuk lábainkat hidegtől,

nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyös-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéleléssel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbesttalpbélelés kitérőjét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. külső hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottatott.

Széküldés csak utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladóknek megfelelő árendemény.

Asbestáru-gyár

részvénytársaság

Budapest VI. Sziv-utca 18.

11—52

Egyedüli elárusító raktár Klein Zsigmond „Kedvencz áruház“ S.-a-Ujhely Rákóczy-utca 775.